

ปฏิญญาสากลว่าด้วยความรับผิดชอบของมนุษย์

นำเสนอโดย InterAction Council ในปี ค.ศ.1997

อารัมภบท

โดยที่การรับรองศักดิ์ศรีที่มีมาแต่กำเนิดและสิทธิที่เท่าเทียมกันและที่มีอาจอดถอนได้ของบรรดาสมาชิกทั้งปวงแห่งครอบครัวมนุษย์ เป็นมรดกแห่งเสรีภาพ ความยุติธรรม และสันติภาพในโลก และมีนัยเป็นพันธกรณี หรือความรับผิดชอบ

โดยที่การยืนยันอ้างสิทธิแต่เพียงอย่างเดียวอาจก่อให้เกิดความขัดแย้ง การแบ่งแยก และการวิวาทกันอย่างไม่มีที่สิ้นสุด และการละเลยต่อความรับผิดชอบของมนุษย์ อาจนำไปสู่สภาพไร้กฎหมายและความสับสนอลหม่าน

โดยที่หลักนิติธรรมและการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนขึ้นอยู่กับความพร้อมของบุรุษและสตรีที่จะประพฤติปฏิบัติอย่างเป็นธรรม

โดยที่ปัญหาในระดับโลกจะต้องมีข้อยุติระดับโลก ข้อยุติจะสามารถบรรลุได้โดยอาศัยความคิด ค่านิยม และบรรทัดฐานต่างๆ อันเป็นที่เคารพในบรรดาค่านิยมและสังคมทั้งปวง

โดยที่ประชาชนทั้งปวงมีความรับผิดชอบที่จะเสริมสร้างระเบียบสังคมให้ดีขึ้นด้วยความรู้และความสามารถที่ดีที่สุด ทั้งที่บ้านและทั่วโลก ซึ่งเป็นเป้าหมายที่ไม่สามารถจะบรรลุผลได้โดยเพียงใช้กฎหมาย ข้อกำหนดกฎเกณฑ์ ขนบธรรมเนียมประเพณี

โดยที่ปณิธานของมนุษย์เพื่อความก้าวหน้าและการปรับปรุงให้ดีขึ้น จะสามารถเป็นจริงได้ก็ด้วยการใช้บรรดาค่านิยมและระดับมาตรฐาน ซึ่งเป็นที่ยอมรับของประชาชนและสถาบันทั้งปวงตลอดเวลาเท่านั้น

ฉะนั้น บัดนี้

สมัชชา

จึงประกาศว่า

ปฏิญญาสากลว่าด้วยความรับผิดชอบของมนุษย์นี้เป็นมาตรฐานร่วมกัน สำหรับบรรดาประชาชน และประชาชาติทั้งหลาย เพื่อจุดหมายที่ว่า บุคคลแต่ละคน และองค์กรของสังคมทุกองค์กร โดยการคำนึงถึงปฏิญญานี้เป็นเบื้องต้น จะมีส่วนช่วยเสริมสร้างความก้าวหน้าของประชาคมทั้งหลาย และเกิดการรู้แจ้งเห็นจริงของบรรดาสมาชิกประชาคมทั้งหลาย ด้วยเหตุนี้ เรา บรรดาประชาชนของโลกจึงขอย้ำและเพิ่มความผูกพันทั้งหลายที่ได้ประกาศไว้แล้วในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน อันได้แก่ การยอมรับอย่างเต็มที่ในศักดิ์ศรีของประชาชนทั้งปวง เสรีภาพและความเสมอภาคของประชาชนที่มีอาจอดถอนได้ และความกลมเกลียวระหว่างกัน การตระหนักถึง และการยอมรับความรับผิดชอบเหล่านี้ ควรสั่งสอนและเผยแพร่ส่งเสริมไปทั่วทั้งโลก

หลักการมูลฐานสำหรับมนุษยชาติ

ข้อ 1

บุคคลทุกคนไม่ว่าเพศใด แหล่งกำเนิดชาติพันธุ์ใด สถานะทางสังคมใด ความคิดเห็นทางการเมืองใด ภาษาใด อายุใด สัญชาติใด หรือศาสนาใด มีความรับผิดชอบที่จะปฏิบัติต่อประชาชนทั้งปวงในลักษณะที่มีมนุษยธรรม

ข้อ 2

ไม่มีบุคคลใดที่บังคับควรให้การสนับสนุนพฤติกรรมอันไร้มนุษยธรรมในลักษณะใด ๆ แต่ประชาชนทั้งปวงจะต้องมีความรับผิดชอบที่จะบากบั่นพยายามเพื่อศักดิ์ศรีและความภาคภูมิใจในตัวเองของผู้อื่นทั้งปวง

ข้อ 3

ไม่มีบุคคลใด ไม่มีหมู่คนหรือองค์กรใด ไม่มีรัฐใด ไม่มีกองทัพหรือตำรวจใด อยู่บนความดีและความชั่ว มนุษย์ทั้งมวลอยู่ภายใต้มาตรฐานจริยธรรม ทุกคนมีความรับผิดชอบที่จะส่งเสริมความดี และที่จะหลีกเลี่ยงความชั่วในสิ่งทั้งปวง

ข้อ 4

ประชาชนทั้งปวง ผู้ถึงพร้อมด้วยเหตุผลและมโนธรรม ต้องยอมรับความรับผิดชอบต่อแต่ละคนและทุกคน ต่อครอบครัวและประชาชน ต่อเชื้อชาติ ประชาชาติ และศาสนา ด้วยเจตนารมณ์แห่งความกลมเกลียว: สิ่งใดที่ท่านไม่ประสงค์ให้ผู้อื่นปฏิบัติต่อท่าน ก็จงอย่าปฏิบัติต่อผู้อื่น

การไม่ใช้ความรุนแรงและการเคารพต่อชีวิต

ข้อ 5

บุคคลทุกคนมีความรับผิดชอบในการเคารพต่อชีวิต ไม่มีบุคคลใดมีสิทธิที่จะทำร้าย ทรมาณ หรือข่มขู่ผู้อื่น ทั้งนี้ ไม่ได้ตัดสิทธิอันชอบธรรมในการป้องกันตนเองของบุคคลแต่ละคนหรือประชาคม

ข้อ 6

ข้อพิพาทระหว่างรัฐ หมู่คน หรือบุคคลแต่ละคนควรได้รับการแก้ไขโดยไม่ใช้ความรุนแรง ไม่มีรัฐบาลใด ควรที่จะอดทนต่อการกระทำ หรือเข้าร่วมกระทำ อันเป็นการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ หรือการก่อการร้าย อีกทั้งไม่ควรที่จะล่วงละเมิด สตรี เด็ก หรือ พลเรือนอื่นใด เพื่อใช้ให้เป็นเครื่องมือทางสงคราม พลเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกคน มีความรับผิดชอบที่จะปฏิบัติโดยสันติวิธี ไม่ใช้ความรุนแรง

ข้อ 7

บุคคลทุกคนมีค่ามากเท่าที่สุดมีได้ และต้องได้รับความคุ้มครองโดยไม่มีเงื่อนไข สัตว์ และสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติต้องได้รับความคุ้มครองเช่นกัน ประชาชนทั้งปวงมีความรับผิดชอบที่จะคุ้มครองรักษาอากาศ น้ำ และดินของโลกเพื่อเห็นแก่ผู้ที่อาศัยอยู่ในปัจจุบัน และชนรุ่นอนาคต

ความยุติธรรมและความกลมเกลียว

ข้อ 8

บุคคลทุกคนมีความรับผิดชอบที่จะประพฤติด้วยความแน่วแน่สุจริต ซื่อสัตย์ และ ยุติธรรม ไม่มีบุคคลใด หรือหมู่คนใด ควรปล้น หรือแย่งชิงทรัพย์สินของบุคคลหรือหมู่คนอื่นใดโดยพลการ

ข้อ 9

ประชาชนทั้งปวง ตามเครื่องมือที่จำเป็นที่มีอยู่ มีความรับผิดชอบที่จะพยายามอย่างจริงจังที่จะเอาชนะความยากจน การขาดโภชนาการ ความไม่รู้ และความไม่เสมอภาค ประชาชนทั้งปวงควรส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนทั่วทั้งโลกเพื่อประกันศักดิ์ศรี เสรีภาพ ความมั่นคง และความยุติธรรมของประชาชนทั้งปวง

ข้อ 10

ประชาชนทั้งปวงมีความรับผิดชอบที่จะพัฒนาภูมิปัญญาด้วยความเพียรพยายาม ทุกคนควรมีโอกาสเท่าเทียมกันในการเข้าถึงการศึกษาและการทำงานที่มีความหมาย ทุกคนควรให้การสนับสนุนแก่ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ และผู้ที่เป็นเหยื่อของการเลือกปฏิบัติ

ข้อ 11

ทรัพย์สินและความมั่งคั่งทั้งปวงต้องใช้อย่างรับผิดชอบโดยสอดคล้องกับความยุติธรรม และเพื่อความก้าวหน้าของมนุษยชาติ อำนาจทางเศรษฐกิจและทางการเมืองต้องไม่ใช่เป็นเครื่องมือในการครอบงำ แต่เพื่อรับใช้ความยุติธรรมทางเศรษฐกิจ และระเบียบทางสังคม

การมีสัจจะและความอดกลั้น

ข้อ 12

บุคคลทุกคนมีความรับผิดชอบที่จะพูดและกระทำมีสัจจะ ไม่มีบุคคลใดไม่ว่าจะสูงศักดิ์หรือมีอำนาจเพียงใดควรกล่าวเท็จ สติขีที่จะมีความเป็นส่วนตัวและสติขีของการรักษาความลับส่วนบุคคลและทางอาชีพจะต้องได้รับการเคารพ ไม่มีบุคคลใดถูกบีบบังคับให้กล่าวความจริงทั้งหมดกับทุกคนในทุกโอกาส

ข้อ 13

ไม่มีนักการเมืองใด ข้าราชการใด ผู้นำธุรกิจใด นักวิทยาศาสตร์ใด นักเขียนใด หรือศิลปินใด ได้รับการยกเว้นจากมาตรฐานจริยธรรมพื้นฐาน โดยรวมทั้ง แพทย์ ทนายความ และผู้มีอาชีพอื่น ซึ่งมีหน้าที่พิเศษต่อลูกค้า ก็ไม่ได้รับการยกเว้นจากมาตรฐานจริยธรรมพื้นฐานด้วย จรรยาบรรณของการประกอบวิชาชีพและจรรยาบรรณอื่น ๆ ควรสะท้อนถึงการให้ลำดับความสำคัญต่อมาตรฐานพื้นฐาน อาทิ มาตรฐานของการมีสัจจะและความยุติธรรม

ข้อ 14

เสรีภาพของสื่อในการให้ข่าวแก่สาธารณชน และในการวิจารณ์สถาบันต่าง ๆ ของสังคม และการกระทำของรัฐบาล ซึ่งมีความสำคัญสำหรับสังคมที่ยุติธรรม ต้องใช้อย่างมีความรับผิดชอบและรอบคอบ เสรีภาพของสื่อมีภาระความรับผิดชอบพิเศษในการรายงานข่าวที่ถูกต้องแม่นยำ จะต้องหลีกเลี่ยงการรายงานข่าวที่สะท้อนอารมณ์ทำให้บุคคลหรือศักดิ์ศรีของมนุษย์ต้องเสื่อมเสียตลอดเวลา

ข้อ 15

ในขณะที่เสรีภาพทางศาสนาต้องได้รับการประกัน ผู้แทนทางศาสนามีความรับผิดชอบพิเศษในการที่จะหลีกเลี่ยง การแสดงออกต่าง ๆ ที่เป็นอคติ และการกระทำต่าง ๆ ที่เป็นการเลือกปฏิบัติต่อบรรดาผู้ที่มีความเชื่อที่ต่างกัน ผู้แทนทางศาสนาไม่ควรยุยงหรือทำให้ความเกลียดชัง ความคลั่งไคล้ สงครามศาสนาเป็นสิ่งที่ชอบธรรม แต่ควรเสริมสร้างให้ประชาชนทั้งปวงมีความอดกลั้นและความเคารพต่อกัน

ความเคารพซึ่งกันและกัน และความเป็นคู่สัมพันธ

ข้อ 16

บรรดาบุรุษและสตรีทั้งปวงมีความรับผิดชอบที่จะแสดงความเคารพซึ่งกันและกัน และเข้าใจในความเป็นคู่สัมพันธกัน ไม่มีบุคคลใดควรใช้บุคคลอื่นเพื่อแสวงประโยชน์ทางเพศ หรือทำให้ตกเป็นผู้อยู่ภายใต้การพึ่งพา คู่สัมพันธทางเพศควรยอมรับความรับผิดชอบในการห่วงใยความเป็นอยู่ที่ดีของกันและกันมากกว่า

ข้อ 17

ในบรรดาวัฒนธรรมและศาสนาต่างๆ การแต่งงานต้องมีความรัก ความซื่อสัตย์ และการให้อภัย และต้องมุ่งที่จะประกันความมั่นคงและการสนับสนุนซึ่งกันและกัน

ข้อ 18

การวางแผนครอบครัวที่ถูกทำนองคลองธรรมเป็นความรับผิดชอบของทั้งคู่ สัมพันธภาพระหว่างบิดามารดาและบุตรควรสะท้อนถึง ความรัก ความเคารพ ความชื่นชมและความห่วงใยซึ่งกันและกัน ไม่มีบิดามารดาใด หรือผู้ใหญ่ใด คนแสดงประโยชน์ละเมิด หรือปฏิบัติไม่ดีต่อเด็ก

บทสรุป

ข้อ 19

ไม่มีข้อความใดใดบัญญัติว่าที่อาจตีความเป็นได้ให้สิทธิไปได้ แก่รัฐ หมู่คน หรือบุคคล ในอันที่จะกระทำกิจกรรมใด หรือปฏิบัติการใด อันมุ่งต่อการทำลายความรับผิดชอบ สติขีและเสรีภาพที่ระบุไว้ในปฏิญญานี้ และในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ค.ศ. 1948